

A perfelvételi szakra vonatkozó szabályok a részleges elállást, a kereseti kérelemnek a csökkentését nem nevesítik, ezért az ilyen tartalmú nyilatkozatok e perszakban csak keresetváltóztatásként kezelhetők.

A sajtó-helyreigazítási eljárásban a keresetváltóztatásra vonatkozó (speciális) jogszabályi korlát azonban a „józan észnek” megfelelő értelmezés szerint nem vonatkozik a perfelvételi szakban keresetváltóztatásnak minősülő - az elbírálni kért kereset tartalmát szűkítő - nyilatkozatra.

Alkalmazott jogszabályok: Alaptörvény 28. cikk, e Pp. 185. §, 242. §, 221. § és 215. §, 500. § (2) bekezdés g) pontja

Győri Ítéletábla

Pf.IV.20.149/2020/7/I. szám

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes alapítója, 2016. november 3-ig tagja, 2020 júliusában pedig a peradatokból meg nem állapítható időponttól kezdődően másodmagával munkavállalója volt az I.T. Korlátolt Felelősségű Társaságnak (a továbbiakban:Kft.), amely 2020. május 5-én közbeszerzési megbízási szerződést kötött G.Város Önkormányzatával. Az önkormányzat nevében B.C.polgármester járt el a koronavírus okozta veszélyhelyzetre tekintettel meghozott kormányrendeleten alapuló jogköre alapján. A felperest vezető tisztségétől eltiltották, ennek részletei a peradatok alapján nem állapíthatóak meg. Az e(...).hu weboldal internetes sajtótermék, melynek impresszuma szerint a kiadó, a kiadásért és a szerkesztésért felelős személy J.R..

Az e(...).hu internetes sajtótermék portálján 2020. július 1-jén „Az ellenzék bizonyított G.-n: a város érdekeit nézték és nem engedtek a momentumos polgármesternek” címmel megjelent cikk jelent meg a következő tartalommal:

„(...). Mint ismert, B. C. polgármesterként a veszélyhelyzet alatt 70 határozatot és 12 rendeletet alkotott, ezeket felülvizsgálta a képviselő-testület. **B.C. saját hatáskörében eljárva (1) nevezte ki a L.J.-hoz köthető I.T. Kft.-t (2) közbeszerzési tanácsadónak, úgy, hogy a hétfői ülés napján elérhető hivatalos céginformációs adatbázis szerint L. J. cégvezetéstől eltiltott személy. (3) A képviselők elküldték G.-ről a több, mint kétesnek tartott S.A.-hez (4) köthető közbeszerzési szaktanácsadó céget.**

A képviselők felmondták azokat a megbízási szerződéseket, amikről korábban nem kaptak értesítést, beszámolót és B.C. a saját hatáskörében, de az önkormányzat nevében kötötte azokat. (5) (...)”.

A felperes 2020. július 23-án kelt, az alperesi szerkesztőségnek 2020. július 27-én kézbesített kérelmében az (1)-(5) alatt megjelölt közlésrészletekkel kapcsolatban sajtó-helyreigazítást kért arra hivatkozva, hogy azok részben valótlan tényállításokat fogalmaznak meg, részben valós tényeket hamis színben tüntetnek fel.

A kérelem eredménytelenségét követően a felperes 2020. augusztus 11-én terjesztette elő a 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12.§ (1) és (2) bekezdésére, valamint a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § - 499. §-ára alapított kereseti kérelmét, amiben az (1), (2) (4) és (5) alatti közlésrészletekkel kapcsolatban az alábbi sajtó-helyreigazítás közzétételére kérte az alperest kötelezni az origo.hu portálon:

„Helyreigazítás

Az e.(...).hu portálon 2020. július 1.-án közzétett „Az ellenzék bizonyított G.-n: a város érdekét nézték, és nem engedtek a momentumos polgármesternek” címmel megjelentetett cikkel kapcsolatosan részben valótlanok miatt, részben valóságok hamis színben történő feltüntetése történt.

B. C. polgármester nem önhatalmúlag, hanem törvényes lehetőségként zárta le azt a pályázatot, amelyben az I.T. Kft. pályázata volt a legeredményesebb és ez a szerződés érvényesen nem került cikkünk megjelenéséig érvényesen felmondásra. L.J. egyébként nem rendelkezik befolyással az I.T.Kft-ben, tekintettel arra, hogy a Kft-nek sem tulajdonosa, sem vezető tisztségviselője, csak munkavállalóként lát el feladatokat.

A S.A. nem tekinthető kétes vállalkozásnak, tekintettel arra, hogy érvényes adószámmal rendelkezik, adóbevallási kötelezettségeinek pontosan eleget tesz, a gazdasági társasággal szemben semmilyen jogi eljárás nincs folyamatban.”

A kereseti kérelem tényállási részében a felperes valamennyi, a pert megelőző sajtó-helyreigazítási kérelmében sérelmezett cikkrészletet meghivatkozta mint valótlan, illetve a valóságot hamis színben feltüntető tényállást.

Az elsőfokú bíróság a 4. sorszám alatti végzésben a Pp.183. § (6) bekezdésére hivatkozva hiánypótlásra hívta fel a felperest többek között arra tekintettel is, hogy a keresetlevél jogi érvelése a mérce.hu internetes portált jelölte meg a sajtó-helyreigazítás közzétételének helyéül.

A felperes az 5. sorszám alatti, Keresetpontosítás megnevezésű válaszában a perbeli cikk (1), (2), (4) és (5) alatti kitételeivel kapcsolatban az alábbi sajtó-helyreigazítás közzétételére kérte kötelezni az alperest az ellenszel.hu internetes felületen:

„Helyreigazítás

Az e.(...).hu portálon 2020. július 1.-án közzétett „Az ellenzék bizonyított G.-n: a város érdekét nézték, és nem engedtek a momentumos polgármesternek” címmel megjelentetett cikkel kapcsolatosan valótlanok feltüntetése történt.

Valótlanul állítottuk, hogy B.C.polgármester saját hatáskörében döntött, mert törvényes lehetőségként zárta le azt a pályázatot, amelyben az I.T. Kft. pályázata volt a legeredményesebb és ez a szerződés érvényesen nem került cikkünk megjelenéséig érvényesen felmondásra.

Valótlanul állítottuk, hogy a polgármester a döntés L.J.-hoz köthető I.T. Kft. közbeszerzési tanácsadóval történt, mert L.J. nem rendelkezik befolyással a Kft-ben, tekintettel arra, hogy a Kft-nek sem tulajdonosa, sem vezető tisztségviselője, csak munkavállalóként lát el feladatokat.

Valótlanul állítottuk, hogy az I.T. Kft-hez nem köthető S.A.több mint kétesnek tekinthető vállalkozás, tekintettel arra, hogy érvényes adószámmal rendelkezik, adóbevallási kötelezettségeinek pontosan eleget tesz, a gazdasági társasággal szemben semmilyen jogi eljárás nincs folyamatban.”

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset teljes körű elutasítását kérte annak megalapozatlanságára hivatkozva. Álláspontja szerint az (1) cikkrészlet a valóságnak megfelelően tartalmazza, hogy a vonatkozó kormányrendeletnek megfelelően a képviselőtestület ülésének hiányában a polgármester saját hatáskörben járt el. A cikk kizárólag ezt a tényt közli, semmilyen módon nem utal arra, hogy a polgármester önkényesen járt volna el. Az (1), (4) és (5) számú közlésrészlet nem köthető a felperes személyéhez. Kifejtette, hogy a S.A. kétesnek minősítése tényeken alapuló, megalapozott vélemény-nyilvánítás, ezért a (4) számú közlésrészlet nem képezheti sajtó-helyreigazítás tárgyát. Az alperes nem állította, hogy a felperes ügyvezetője, vagy képviselője lenne az I.T. Kft.-nek, az azonban tény, hogy ő volt a társaság alapítója, jelenleg a cég munkavállalója, a gödi polgármesternél tartott egyeztetéseken

számos alkalommal eljárta a kft. képviselőjében, ezért a (2) számú cikkészlet a valóságnak megfelel. Arra hivatkozott, hogy 2016-2017-ben az I.T. Kft.-nek egyetlen alkalmazottja a felperes volt, míg a cég jelenleg két munkavállalót foglalkoztat, ezek egyike a felperes. Ebből következően nem állított valótlanosságot a cikk, amikor a felperest a Kft.-hez köthető személyként nevesítette.

A felperes az alperes érdemi ellenkérelmének ismeretében a kereseti kérelmét úgy módosította, hogy azt a (4) számú cikkészlettel kapcsolatban már nem tartotta fenn, az (1), (2) és (5) számú cikkészletekkel kapcsolatban pedig a valós tények hamis színben való feltüntetésére nem hivatkozott, hanem azt állította, azok valótlan tényállítást fogalmazznak meg.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a módosított kereseti kérelmet elutasította.

Ítéletének indokolásában a Pp. 500.§ (2) bekezdés g) pontjában írt keresetváltoztatási tilalommal kapcsolatban kifejtette, hogy a felperesnek a perfelvételi tárgyaláson tett nyilatkozata a Pp. 7. § 12. pontja szerinti keresetváltoztatásnak felelt meg. Kifejtette, hogy a jogirodalmi álláspont szerint a Pp. nem kellően következetes szabályozásának megfelelően perfelvételi szakban a Pp. 242. § (2) bekezdése nem alkalmazható, a tartalmilag részleges elállásnak megfelelő perfelvételi nyilatkozatot a BDT2020.4105. számú eseti döntésben írtakra is figyelemmel a Pp. 185. §-a szerinti keresetváltoztatásként kell kezelni.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Pp. 500. § (2) bekezdés g) pontjának és a Pp. 2.§ (1) és (2) bekezdésének együttes értelmezésének eredményeként ha a keresetváltoztatás tartalmilag a perfelvételi szakban részleges elállással valósul meg, a felperes által a perfelvételi szakban elhagyott kereseti kérelemrészek vonatkozásában az érdemi vizsgálat és döntéshozatal mellőzésének jogszabályi akadálya nincs, ezen helyzet nem ütközik a keresetváltoztatás tilalmába. Erre tekintettel a törvényszék a jogvitát a felperes fenntartott kereseti kérelmeinek keretei között bírálta el.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes nem vitatta azt, hogy az I.T. Kft. alapítója, mint ahogy azt sem, hogy korábban és jelenleg is a társaság munkavállalója. A nem vitatott tények alapján pedig a korábbi alapítói, tagi, a jelenlegi munkavállalói státusz a Kft.-hez köti a felperest.

Rögzítette, hogy a perbeli cikknek az a kisebb pontatlansága, hogy a cég közbeszerzési tanácsadói státusza nem a polgármester általi kinevezéssel, hanem szerződéskötéssel keletkezett, nem képezte a kereset tárgyát, de az írás e körben alapvetően nem is a kft-re, hanem a gödi polgármester személyére, szerepére helyezte a hangsúlyt. A cégvezetéstől való eltiltással kapcsolatos cikkészletből annak szövegkörnyezetét is értékelve sem vonható le olyan következtetés, hogy a „L.J.-hoz köthető” (2) cikkészlet a valóságtól eltérő tényközlést tartalmaz.

A közbeszerzési szaktanácsadó cég elküldésével, a megbízási szerződések felmondásával kapcsolatos közlések vonatkozásában a keresetelési jog hiányában utasította el a felperesi keresetet. Rámutatott, hogy sajtó-helyreigazítást csak az kérhet, akire a kifogásolt közlés vonatkozik, vagy akinek a személyét a közlemény érinti. A cikk ezen részei egyrészt kifejezetten az I.T. Kft-re vonatkoznak, illetve részben - az alperes által is elismerten - érintik ezen gazdasági társaságot, mert a cikk többek között ezen kft-t is érintettnek tekintette a G.-höz köthető megbízási szerződések felmondásával. Az alperes által valóban elfogadott azon felperesi érvrendszerből következően, hogy a felperesnek, mint a jogi személy

munkavállalójának befolyása, ráhatása nem volt a gazdasági társaság szerződéses jogviszonyának alakulására, a kifogásolt közlések nem a felperes, hanem a gazdasági társaság megítélését érintik, ezzel kapcsolatos kérelem előterjesztésére az Kft. lett volna jogosult, így a felperes nem kérhet e körben sajtóhelyreigazítást. A „L.J.-hoz köthető” szövegrészlet pedig önmagában nem alapozza meg a felperes igényérvényesítési jogosultságát.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő a Pp. 369. § (4) bekezdés c) és d) pontjára [helyesen: a Pp. 369.§ (3) bekezdés c) és d) pontjára] alapítottan fellebbezést, amiben annak megváltoztatását kérte a módosított kereseti kérelmének megfelelően azzal, hogy az ítéltábla az alperest marasztalja a felperes javára első-és másodfokú perköltség megfizetésére.

Álláspontja szerint az I.T. Kft. által kötött szerződésekkel kapcsolatban a képviselőtestület úgy indított támadást a polgármesterrel szemben, hogy annak során a felperes személyét is felhasználták. Előadta, hogy a perbeli cikk létrejötte és közlése időszakában az őt cégvezetéstől eltiltó döntés törlése már folyamatban volt. Az elsőfokú eljárásban előadottakkal egyezően sérelmezte, hogy munkavállalóként a személyéhez köthető céggént említi a cikk a Kft.-t úgy, hogy a felperest cégvezetéstől eltiltott személyként nevesíti. Hangsúlyozta, hogy az általa kért helyreigazítás a felperes és a társaság között fennálló munkajogi kapcsolatot hivatott nevesíteni. A cikk (2) számú kitétele ezzel szemben úgy értelmezhető, hogy a felperes befolyással rendelkezik a társaságban. Annak a ténynek nem lehet ügydöntő jelentőséget tulajdonítani, hogy a felperes korábban a társaság alapítója volt. A cégvezetéstől eltiltás jogellenességét a Kúria megállapította, annak egyébként sincs relevanciája a közbeszerzési tanácsadó feladattal összefüggésben. A PK. 12. számú állásfoglalás II. pontjában írtakra figyelemmel tévedett az elsőfokú bíróság, amikor e vonatkozásban a kereseti kérelmet elutasította.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozatlanul utasította el a kereseti kérelmet a szerződés felmondásával kapcsolatos cikkrészletet. A cikkből megállapíthatóan a felmondás oka a felperes személyére visszavezethető, ezért a támadott cikkrészletet illetően a felperesnek keresetvédelmi joga van. Utalt arra, hogy a S.A. kétesnek minősítése tárgyában kereseti kérelmét ugyan nem tartotta fenn, de a cég érvényes adószámmal rendelkezik, adóbevallási kötelezettségeinek eleget tesz, vele szemben semmilyen jogi eljárás nincs folyamatban, ezért nem tekinthető kétes vállalkozásnak.

A felperes a másodfokú tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy a fellebbezés tartalmilag a következő három kérdésben került előterjesztésre: az I.T. Kft. a felperes személyéhez köthető, a cikkben említett szerződést nem mondták fel, valamint a felperesnek a cégvezetéstől való eltiltásra vonatkozó kitétel nem ténytzerű. Úgy nyilatkozott, hogy amennyiben az eltiltással kapcsolatos keresetét az elsőfokú eljárásban már nem tartotta fenn, akkor az a fellebbezési kérelemnek sem képezi részét.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Vitatta a törvényszék megállapításait a keresetváltoztatás megengedhetőségét illetően azzal, hogy ekörben nem kérte a támadott ítélet felülvizsgálatát. Rámutatott, hogy a perbeli cikk nem állította, hogy a felperes irányítaná az I.T.Kft-t, vagy befolyással bírna abban, mindössze a valóságnak megfelelően arról számolt be, hogy a felperes személye a céghez köthető. Hangsúlyozta az elsőfokú eljárásban a felperes maga is elismerte kötődését a kereseti kérelem tárgyát utóbb nem képező, a fellebbezésben azonban megemlített S.A.-hez. Kiemelte, hogy a felperes több szálon is kötődik az I.T. Kft-hez, annak alapítója, tagja, később munkavállalója, továbbá képviselője is volt a cikk tárgyát képező, a polgármesterrel folytatott megbeszélések során. Az I. cégnév is a két alapító vezetékneveinek

első szótagjából képzett mozaikszó. A cikk a felperesi érveléstől eltérően nem állította azt, hogy a felperes személye adott volna okot az abban említett szerződések felbontására.

A felperes eltiltásának jogszerűsége irreleváns, mert az eltiltás tényét a cikk megjelenésének időpontjában a közhiteles nyilvántartás tüntette fel.

Tényszerűen igaz, hogy a cikk tárgyát képező szerződések felbontása a sérelmezett sajtóközlemény megjelenésekor még nem történt meg, csupán a felbontásra vonatkozó indítvány került benyújtásra. A szerződés felbontása az I.T. Kft-t és a polgármestert érinti, helyettük, az ő érdekükben a felperes nem jogosult eljárni.

Osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját azt illetően is, hogy a szerződések megszüntetésével kapcsolatos állítást illetően a felperesnek nincs keresetösségi joga.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

A felperesnek a fellebbezési tárgyaláson tett pontosított nyilatkozatából következően a másodfokú eljárásnak két cikkbeli állítás képezte a tárgyát: az I.T. Kft. a felperes személyéhez köthető (2) és a céggel kötött szerződés felmondásra került (5).

A továbbiakban kifejtendők szerint már az elsőfokú eljárásnak sem képezte a tárgyát a felperes cégvezetéstől eltiltásra vonatkozó kitétel vizsgálata.

Sem a fellebbezés, sem az alperesi ellenkérelem nem hivatkozott arra, hogy a Pp. 500. § (2) bekezdés g) pontja szerinti sajtóhelyreigazítási eljárásban keresetváltogatásnak nincs helye. A Pp. 370. § (3) bekezdésére figyelemmel azonban az ítéltáblának hivatalból is vizsgálnia kellett, hogy a perbeli keresetváltogatás az eljárási szabályok szerint megengedett-e.

A keresetváltogatás fogalmát a Pp. 7. § 12. pontja határozza meg anélkül, hogy annak előterjesztésével kapcsolatban bármilyen időbeli korlátot meghatározná. A Pp. 185. §-a a perfelvételi, a Pp. 215. §-a az érdemi tárgyalási szakban előterjesztett keresetváltogatás feltételeit szabályozza. Erre vonatkozó tiltás hiányában nincs akadálya annak, hogy a perfelvételi szakot megelőző perindítási szakban a fél keresetváltogatással éljen.

Az ítéltábla álláspontja szerint a perindítási szakban a keresetváltogatás akkor értelmezhető, ha az előterjesztett kereseti kérelem érdemi része további pontosításra nem szorul.

A keresetlevélnek az alperessel való közlését megelőzően – bár ismert ettől eltérő jogirodalmi vélemény is – az elsőfokú bíróság 4. sorszám alatti végzésében hivatkozott anyagi pervezetésre nem kerülhet sor. Az anyagi pervezetés célja a felek nyilatkozataira figyelemmel a jogvita kereseteinek tisztázása. Mind az anyagi pervezetés funkciójából, mind annak a Pp. szabályozási rendszerében elfoglalt helyéből következően a perindítás joghatásainak beállta előtt (Pp. 180. § (1) bekezdés) anyagi pervezetésre nem kerülhet sor. A törvényszék 4. sorszám alatti végzése valójában a Pp. 176. § (2) bekezdés e) pontja szerinti hiánypótlás keretein belül értelmezhető, annak okául az szolgált, hogy a kereseti kérelem a törvényszék számára nem volt egyértelmű. Amennyiben a kereseti kérelem tartalma egyértelműen nem határozható meg, a keresetváltogatás fogalmilag kizárt, mert nem állapítható meg az az érdemi tartalom, amihez képest a változtatásra sor kerülne. Ebből következően a perindítási szakban előterjesztett 6. sorszám alatti beadvány nem minősül keresetváltogatásnak, azonban annak tartalmára figyelemmel a perfelvételi szak kezdetekor a per tárgyát a cikk 1., 2., 4. és 5. kitétele képezte.

A Pp. 242. § és 221. § együttes értelmezéséből következően az érdemi tárgyalási szakban előterjesztett az a keresetmódosítás, ami szerint a fél az önállóan elbírálandó kereseti

követelésének összegét leszállítja, a Pp. 215. §-a szerinti keresetváltogatás fogalmán kívül eső, feltételhez nem kötött perceselemény. A Pp. ezt a nyilatkozatot részleges elállásnak tekinti, amihez – a keresetváltogatástól eltérően – nem a bíróság engedélye, hanem a per részleges megszüntetésének érdekében az alperes hozzájáruló nyilatkozata szükséges. Mivel a Pp. 185. §-a, illetőleg a perfelvételi szakra vonatkozó szabályok a részleges elállást, a kereseti kérelemnek a csökkentését nem nevesítik, ezért az ilyen tartalmú nyilatkozatok e perszakban csak keresetváltogatásként kezelhetők. A Pp. 185. §, 242. §, 221. § és 215. § együttes értelmezéséből az Alaptörvény 28. cikke alapján a józan észnek az a jogértelmezés felel meg, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárásban a Pp. 500. § (2) bekezdés g) pontja szerinti tilalmat úgy értelmezzük, abba nem tartozik bele az érdemi tárgyalási szakban részleges elállásnak, a perfelvételi szakban azonban keresetváltogatásnak minősülő nyilatkozat. Ellenkező értelmezés arra az abszurd eredményre vezetne, hogy tiltó szabály hiányában sajtó-helyreigazítási eljárásban a felperes érdemi tárgyalási szakban az egyes sérelmezett cikk részletek vonatkozásában a keresetétől részlegesen elállhatna, míg ezt megelőzően a perfelvételi szakban tartalmilag ezzel egyező nyilatkozatot nem tehetne.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság érdemben helyesen foglalt állást abban a kérdésben, hogy a felperes által a perfelvételi szakban előterjesztett keresetváltogatás nem ütközött a Pp. 500. § (2) bekezdés g) pontja szerinti tilalomba. Ezért az elsőfokú eljárás tárgyát az (1), (2), és (5) számú közlésrészlet képezte. Az elsőfokú bíróság érvelése ezzel kapcsolatban mindössze annyiban téves, hogy a keresetváltogatásnak e megengedhetőségét nem a Pp. 2. § teszi lehetővé. A Pp. részletszabályai ugyanis éppen a Pp. 2. § (1) bekezdése szerinti jogosultságot esetenként korlátozhatják [ilyen a keresetváltogatás megengedhetőségére vonatkozó szabályozás, de ilyen egyébként a Pp. 500. § (2) bekezdés g) pontja is].

A fellebbezést érdemben vizsgálva az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját azt illetően, hogy a felperes személye az I.T. Kft-hez köthető, e vonatkozásban a sérelmezett cikk nem állított valótlanúságot. A felperes maga sem vitatta sem az első-, sem a másodfokú eljárásban, hogy a Kft. alapítója és tagja, később egyedüli munkavállalója volt. Nem vitatta, hogy másodmagával jelenleg is a cég munkavállalója, mint ahogy azt sem, hogy a polgármesterrel folytatott tárgyalások során a társaság képviselőjében járt el. A cikk ennek megfelelően a valósággal egyezően közölte azt, hogy a felperes személye az I.T. Kft-hez köthető. A felperesi érveléssel ellentétben az alperesi cikk ennél többet – nevezetesen, hogy a felperes irányítaná a céget, vagy abban befolyással rendelkezne – nem tartalmazott.

Ami az Kft. által kötött szerződés felbontását illeti, az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt is, hogy a felperesnek e vonatkozásban nincs keresetelési joga. Ez az állítás a szerződés alanyaira, az önkormányzatra és az I.T. Kft-re, továbbá a szerződést kötő polgármesterre és a szerződést megszüntetni kívánó képviselő-testületre vonatkozott. Következetes a bírói gyakorlat azt illetően, hogy a különböző gazdasági társaságok a saját vagyonukra, a gazdasági tevékenységükre vonatkozó állítások tekintetében maguk kérhetnek sajtó-helyreigazítást. A tag, a munkavállaló, befolyással rendelkező személy közvetlen személyes érintettsége hiányában nem rendelkezik keresetelési joggal a sajtó-helyreigazítási kérelem előterjesztése vonatkozásában. A PK 13. számú állásfoglalásra is tekintettel a sajtó-helyreigazítási kérelem előterjesztésére a felperes személyétől elkülönült önálló jogi személyiséggel rendelkező Kft. lett volna jogosult (Kúria Pfv.IV.21.847/2015/4.). A felperes munkavállalóként a céget érintő megállapítások vonatkozásában nem tekinthető olyan közvetlenül érdekelt személynek, aki a társaságra vonatkozó állításokat sérelmezve az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti sajtó-helyreigazítással élhetne. Megjegyzi az ítéltábla, hogy ugyanez irányadó az írásban

előterjesztett fellebbezésben még támadott, a másodfokú tárgyaláson a fellebbezési kérelem pontosítása során azonban már nem sérelmezett (1) számú cikkrészlettel kapcsolatban is.

A Pp. 499. § (1) bekezdése szerint, ha a bíróság a sajtó-helyreigazítási eljárásban a keresetnek helyt ad, az ítéletben az alperest – a közzététel módjának és határidejének meghatározása mellett – a bíróság által meghatározott szövegű helyreigazító közlemény közlésére kötelezi. Ha a sajtószervnek nincs perbeli jogképessége, a perköltség megfizetésére a sajtótermékért szerkesztői felelősséget viselő természetes, vagy jogi személyt kell kötelezni. E jogszabályi rendelkezés azt a korábban kialakult következetes bírói gyakorlatot emelte törvényi szintre, miszerint a jogi személyiséggel nem rendelkező szerkesztőség perköltség fizetésére nem kötelezhető, mert vele szemben végrehajtás sem lenne indítható. A szabályozás logikájából azonban az következik, hogy amennyiben a sajtó-helyreigazítási kérelem alaptalannak bizonyul, a felperes a perköltséget nem a szerkesztőség, hanem az önálló jogalanyisággal rendelkező kiadó számára köteles megfizetni figyelemmel arra, hogy az önálló jogalanyisággal nem rendelkező szerkesztőség az önkéntes teljesítés elmaradása esetén végrehajtást nem tudna indítani a perköltség behajtása érdekében a pervesztes felperessel szemben.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint azzal a pontosítással hagyta helyben, hogy a felperes által fizetendő perköltség jogosultja az alperes kiadója.